

РЕШЕНИЕ

№ 1874

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **14040** по описа за **2019** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Застрахователно дружество /ЗД/ [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез процесуален представител срещу Решение от 28.10.2019г., постановено по нахд № 14367/2019г. по описа на СРС, НО, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-744 от 14.08.2019г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на касатора е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл.647, ал.2 във вр. с чл.644, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ във вр. с §1, т.51 от ДР на КЗ, за нарушение по чл.108, ал.1 от КЗ.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва възприетата от СРС фактическа обстановка като твърди, че последната не съответства на установеното в НП и на събраните доказателства. Намира, че правните изводи са формирани въз основа на неправилно установената фактическа обстановка. Обяснява, че СРС вместо да обсъди закъснението от 3 работни дни е разсъждавал над факта, че застрахователят е закъснял с 4 месеца. По

тази причина не е приложил чл.28 от ЗАНН. Твърди се също, че районният съд е взел предвид показания на лице, което не е свидетел и не е дало показания в настоящия процес. Искането се отменя на оспореното съдебно решение и на НП. Алтернативно се иска решението да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата..

Ответникът по касация - Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана, а решението на СРС неправилно.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 28.10.2019г. по нахд №14367/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна СРС е установил следното:

В качеството на „младши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ в КФН В. Ш. извършил проверка по жалба, подадена от Д. И. П. с вх. № 91-02-1843 от 20.11. 2018г. В жалбата били изложени оплаквания срещу [фирма] за забавено произнасяне по претенция №[ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица № BG/02/118001082623. По повод жалбата Ш. изискал с писма изх. № 91-02-1843 от 07.12.2018г., от [фирма] писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по претенция № [ЕГН]. Отговорът на застрахователното дружество е постъпил в КФН с писмо с вх. № 91- 02-1843 от 14.12.2018 г. На 08.06.2018 г. в [фирма] е заведена претенция № [ЕГН] от Д. И. П.. Преписката е образувана по повод настъпило застрахователно събитие - пътнотранспортно произшествие (ПТП), вследствие на което са причинени увреждания на лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № С Г 7924ВС, и на основание на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/02/118001082623. Периодът на застрахователното покритие бил от 15.04.2018 г. до 14.04.2019 г. включително. На 08.06.2018 г. и на 13.06.2018 г. били извършени огледи на посоченото МПС и съставени описи на констатираните увреждания. На 19.06.2018 г. пред [фирма] били представени данни за банковата сметка, по която да бъде

изплатено обезщетение по претенцията. След 19.06.2018 г. от увреденото лице не били изисквани допълнителни доказателства, свързани с установяване на основание и размера на претенцията съгласно чл. 106, ал. 3 от КЗ. С платежно нареждане от 07.11.2018 г. [фирма] е изплатило застрахователно обезщетение, в размер на 400,05 лв., по банкова сметка на Д. П..

Правните си изводи СРС е формирал въз основа на посочената фактическа обстановка и е потвърдил НП № Р-10-744/14.08.2019г. на КФН.

Същевременно от съдържанието на оспореното с въззивната жалба НП се установява, че санкционирано е ЗД [фирма] във връзка с подадена от Ц. Т. - управител на [фирма] жалба в КЗН на 07.05.2019г. и извършената в тази връзка проверка на заведена претенция на основание сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, обективиран в полица ВГ/07/119000096726, по повод на настъпило на 20.01.2019г. застрахователно събитие.

АУАН е съставен от старши експерт В. П., която е разпитана в качеството ѝ на актосъставител в съдебно заседание на 10.10.2019г.

Изложеното сочи, че процесното НП е потвърдено със съдебно решение, в което липсват мотиви, както по отношение на фактическата обстановка, така и по отношение на правната страна на казуса. Изложените от СРС мотиви за фактическата обстановка и за съставомерността на нарушението са неотнормирани към процесния случай. Налице е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 и т.3 от НПК, довело до ограничаване на процесуалните права на страните, поради което решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав от същия съд.

Съгласно чл.220 от АПК касационната инстанция не е съд по фактите, поради което при липса на мотиви на решението на районния съд относно фактите и правото делото не може да бъде решено по същество от касационния съд.

При този изход на делото претенцията на касатора за присъждане на разноски следва да се разгледа от СРС при постановяване на съдебния акт.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.222, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 28.10.2019г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, постановено по нахд № 14367/2019г. по описа на СРС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.